

PROGRAM PODPORY
ČESKÉHO
KULTURNÍHO
DĚDICTVÍ
V ZAHRANIČÍ

Závěrečná zpráva o působení lektorky/lektora

Akademický rok: 2019/20

Destinace (země, město): Polsko, Poznaň

Jméno, příjmení: Marcela Lhotská

Místo působení (univerzita, fakulta, příp. katedra/ústav): Univerzita Adama Mickiewicze, Fakulta polské a klasické filologie, Ústav slovanské filologie, oddělení západoslovanských jazyků

Na poznaňském pracovišti vše běželo jako dřív. Tempo se lehce zpomalilo v letním semestru. Ovšem letní semestr proběhl řádně, jen formou on-line, na kterou jsme si v Ústavu slovanské filologie celkem rychle zvykli také proto, že jsme od prvního dne dostávali z rektorátu, děkanátu i vedení Ústavu jasné instrukce, jak si s nezvyklou změnou poradit, a že jsme měli velkou podporu IT oddělení (možnost konzultací ohledně online výuky). Nakonec se forma komunikace „na dálku“ stala takovou samozřejmostí, že mohly řádně proběhnout i volby nového rektora, resp. rektorky (první ženy v této funkci v Polsku vůbec).

Studium bohemistiky

V Ústavu slovanské filologie máme jednooborovou češtinu. Lektor učí především konverzaci. V 1. ročníku postupně klesal počet studentů z počtu asi 25 na počet asi 12 (konečné údaje budou známy až po skončení zářijové části zkouškového období). Konverzaci v 1. ročníku jako tradičně vedl kolega Jan Pešina. 2. ročník byl neobvykle „hubený“ – loňský 1. ročník totiž ukončili jen 3 studenti. V zimním semestru se k nim zapsali dva polonisté, ve druhém semestru jsem měla lekce jen se dvěma osobami, třetí vycestovala na Erasmus+ do Prahy. S touto miniskupinkou jsem měla v letním semestru kromě konverzace i lekce předmětu *Jazyková kultura a stylistika*. Ve 3. ročníku bylo zapsaných 8 osob, z toho jedna zůstala na Erasmu+ na Karlově univerzitě. Obě „Erasmačky“ (ze 2. a 3. ročníku) se na dobu koronaviru vrátily do Polska, ale posléze znovu vycestovaly do Prahy.

Navazující magisterské studium mělo v 1. ročníku pět studentek. Po letním semestru jedna rezignovala ze zdravotních důvodů, jedna přešla na individuální formu. Ve 2. ročníku magisterského studia byli čtyři

studenti, a to v péči kolegy Pešiny, který v letním semestru převzal i prvačky, zatímco já jsem u nich měla předmět zaměřený na pravopisnou problematiku.

Pokud je mi známo, v tomto akademickém roce v doktorandském studiu 2 studenti absolvovali studium bohemistiky, ale bylo také několik polonistů, kteří obhájili doktorskou práci zaměřenou na výzkum v oblasti české literatury.

Co se týká studijních materiálů, pracovali jsme tradičně s učebnicí *Česky krok za krokem*: prváci dělají první půlku, druháci dělají druhou půlku A1/A2, třetí celou B1. V navazujícím studiu používáme učebnici *Čeština pro středně a více pokročilé*. U obou učebnic využívám i cvičebnice, a to k domácí přípravě studentů. Protože cvičení není nikdy dost, podle potřeby přidávám k domácí přípravě cvičebnice Turzíkovej *Češtinu pro cizince* a Kotkové *Textová cvičení z českého jazyka*. Samozřejmě jako domácí úkoly zadávám i slohové práce, vždy na aktuální téma – hezké práce vznikly na téma *Jak jsem prožíval/a období koronavirové krize*. Nově mají studenti k dispozici skripta prof. M. Balowského *Gramatyka czeska w tabelach*.

Mimoškolní aktivity

Zimní semestr proběhl „normálně“ – s četnými aktivitami pracoviště. Pečlivě připravovanou akcí byl Den kandidáta, vlastně Den otevřených dveří. Konal se ke konci října v kampusu Morasko. Moji studenti se podíleli na přípravě kvízu pro uchazeče ze středních škol, ale také byli velmi platní u stánku našeho Ústavu v průběhu akce samotné.

V souvislosti s dalšími akcemi musím jmenovat třeťačku Zytu Drgas, která „se našla“ ve studiu bohemistiky. V tomto akademickém roce byla mimořádně aktivní a spoluorganizovala spoustu akcí. Zúčastnila se recitační soutěže, připravila prezentaci o ČR pro středoškoláky účastníci se této recitační soutěže, připravila jazykovou soutěž (falešní přátelé v českém a polském jazyce) pro Den vědeckých kroužků, připravila (s pomocí spolužaček) program pro bohemistický večírek (tradiční jednohubky vyrobili druháci), v letním semestru napsala příspěvek pro *Krajiny češtiny*. Zyta byla mou velkou oporou.

Kolegové z našeho bohemistického pracoviště připravili vydařenou výstavu materiálů s prezentací vzpomínek účastníků *Sametový den* – ovšemže ke kulatému výročí sametové revoluce. Doputovala k nám také výstava *100 let očima fotografů* – ještě ke stému výročí vzniku Československa.

Aktivní byl i amatérský divadelní soubor *ash.teatr*, z českých titulů v loňském roce nastudoval Drdovy *Hrátky s čertem*. Byl to velmi vydařený projekt, většinu herců tvořily děti ze sídliště Doubravka.

Jako hosté přijeli v zimním semestru básnířka Věra Kopecká a překladatel Leszek Engelking. Poslední bohemistická akce, která se uskutečnila, bylo setkání se spisovatelem Markem Šindelkou – bylo to 6. března a ve městě i ve škole už vládla vzrušená atmosféra.

Ústav v letním semestru některé mimoškolní akce zrušil, některé převedl na online platformu, ale ani já jako lektorka, ani moji studenti jsme se na nich aktivně nepodíleli. Také bohužel nedošlo ke slíbené návštěvě zástupců české ambasády – mělo to být na oplátku mé dřívější návštěvy u velvyslance I. Jestřába ve Varšavě, která proběhla v rámci setkání českých krajanů.

Koronavirová situace

Pochopitelně nás ovlivnila koronavirová situace. Komplikace jsme měli se studijními materiály, které jsme – studenti i já – nechali v Poznani netušíce, jak dlouho se neuvídíme. Někteří studenti se dělili o jediný počítač se svými sourozenci, vynechávali tedy část lekcí. Někdy nás trápily technické problémy v průběhu lekcí – především špatný zvuk. Také jsem si neuměla představit, o co je náročnější oprava úkolů psaných ručně (a navíc na linkovaný nebo čtverečkovaný papír) a focených na mobil – psaní rukou ale považuji při studiu jazyka za přínosnější než psaní na počítači. Mimopoznaňští studenti také řešili problémy s nevyužívanými podnájmami.

V letním semestru jsem se zapojila do projektu *Univerzita zítřka* – nabídla jsem kurz češtiny pro začátečníky, 4 hodiny týdně. Přihlásili se studenti z neofilologie i historie, ale při přechodu na online výuku se skupina zúžila na 5 zájemců, kteří vytrvali i přesto, že věděli, že nemůžou dostat zápočet (v projektu je minimum 9 účastníků).

Hezkým počinem byl virtuální velikonoční pozdrav pedagogů Ústavu našim studentům a absolventům (viz <https://www.youtube.com/watch?v=dNbhbG3Lc&t=5s>).

V době, kdy jsme s Polskem měli uzavřené hranice, jsem pracovala z domova. Služební byt mi zůstal k dispozici. Jakmile to bylo možné, vrátila jsem se do Poznaň (s potvrzením o bezinfekčnosti), kde jsem měla množství připravených materiálů; bohužel už byl konec letního semestru. Také jsem „si neužila“ novou tiskárnu, kterou naše pracoviště v zimním semestru získalo z prostředků DZS.

I v tomto akademickém roce se potvrdilo to, co píšu v každé zprávě z Poznaň – velké pracovní nasazení členů ústavu, zájem vedení o každého zaměstnance, přátelský přístup ke studentům, tentokrát navíc i podpora vyučujících během mimořádné situace v letním semestru. Jsem poctěna, že jsem mohla být součástí takového týmu.